

Σύσταση του Συμβουλίου για την
Αξιολόγηση των Συνθηκών
Ανταγωνισμού

ΟΟΣΑ
Νομικά Κείμενα

Το παρόν κείμενο δημοσιεύεται υπό την ευθύνη του Γενικού Γραμματέα του ΟΟΣΑ. Αναπαράγει Νομικό Κείμενο του ΟΟΣΑ και ενδέχεται να περιέχει επιπρόσθετο υλικό. Οι απόψεις που εκφράζονται και τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται στο επιπρόσθετο υλικό δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις επίσημες απόψεις των χωρών μελών του ΟΟΣΑ.

Το παρόν κείμενο, καθώς και όλα τα δεδομένα ή οι χάρτες που περιέχονται σε αυτό, παρουσιάζονται με την επιφύλαξη του καθεστώτος ή της εδαφικής κυριαρχίας, οριοθέτησης διεθνών συνόρων και ορίων και της ονομασίας οποιου(ασ)δήποτε εδάφους, πόλης ή περιοχής.

Για πρόσβαση στις επίσημες και επικαιροποιημένες εκδόσεις των Νομικών Κειμένων του ΟΟΣΑ, καθώς και σε άλλες σχετικές πληροφορίες, επισκεφτείτε την ιστοσελίδα της Συλλογής Νομικών Κειμένων του ΟΟΣΑ στο σύνδεσμο <http://legalinstruments.oecd.org>.

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΟΟΣΑ, *Σύσταση του Συμβουλίου για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού*, OECD/LEGAL/0455

Σειρά: ΟΟΣΑ Νομικά Κείμενα

Εξώφυλλο: © OECD

© OECD 2020

Το παρόν διατίθεται δωρεάν. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και διανομή δωρεάν χωρίς περαιτέρω έγκριση με την προϋπόθεση να μην τροποποιηθεί με κανέναν τρόπο. Δεν επιτρέπεται η πώλησή του.

Το παρόν αποτελεί ανεπίσημη μετάφραση. Παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν, ώστε να διασφαλιστεί η αντιστοιχία της μετάφρασης με τα πρωτότυπα κείμενα, τα μόνα επίσημα κείμενα παραμένουν τα πρωτότυπα αγγλικά και γαλλικά που βρίσκονται διαθέσιμα στον ιστότοπο του ΟΟΣΑ <https://legalinstruments.oecd.org>

Βασικές Πληροφορίες

Η Σύσταση για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού (εφεξής η «Σύσταση») υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο του ΟΟΣΑ στις 11 Δεκεμβρίου 2019 κατόπιν πρότασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Αναθεωρεί, ενοποιεί και αντικαθιστά τη Σύσταση για την Πολιτική Ανταγωνισμού και Εξαιρούμενους ή Ρυθμιζόμενους Τομείς του 1979 [[OECD/LEGAL/0181](#)] και τη Σύσταση για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού του 2009 [[OECD/LEGAL/0376](#)]. Η Σύσταση καλεί τους Προσχωρήσαντες να εντοπίσουν υφιστάμενες ή προτεινόμενες δημόσιες πολιτικές που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό και να τις αναθεωρήσουν υιοθετώντας εναλλακτικές που προάγουν περισσότερο τον ανταγωνισμό. Συστήνει επίσης στους Προσχωρήσαντες να θεσπίσουν θεσμικούς μηχανισμούς για τις εν λόγω αναθεωρήσεις.

Τα πρότυπα του ΟΟΣΑ για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού: οι Συστάσεις του 1979 και του 2009

Η ενίσχυση του ανταγωνισμού συμβάλλει στην αύξηση της οικονομικής παραγωγικότητας και ανάπτυξης, καθώς και στη μείωση των ανισοτήτων. Σε πολλές χώρες ωστόσο, νόμοι, κανονισμοί ή άλλοι φραγμοί που επιβάλλονται από τις κυβερνήσεις περιορίζουν αδικαιολόγητα τη δραστηριότητα της αγοράς. Ένα σημαντικό βήμα για την άρση των περιορισμών αυτών είναι η "αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού", δηλαδή η αξιολόγηση των πολιτικών, προκειμένου να εντοπιστούν εκείνες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό αδικαιολόγητα και να υιοθετηθούν άλλες πολιτικές που να επιτυγχάνουν τους ίδιους στόχους με λιγότερη βλάβη του ανταγωνισμού. Το 1979, το Συμβούλιο του ΟΟΣΑ υιοθέτησε τη Σύσταση για τις πολιτικές ανταγωνισμού και Εξαιρούμενους ή Ρυθμιζόμενους Τομείς, παρακινώντας τους Προσχωρήσαντες να εξετάζουν τακτικά τη χρησιμότητα συγκεκριμένων κανονισμών και σχετικών εξαιρέσεων από το δίκαιο ανταγωνισμού, καθώς επίσης, όπου αυτό είναι εφικτό, να δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα στον ανταγωνισμό και την εφαρμογή νόμων κατά περιοριστικών επιχειρηματικών πρακτικών.

Τριάντα χρόνια αργότερα, η Σύσταση του 2009 για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού προχώρησε περαιτέρω και κάλεσε τους Προσχωρήσαντες να θεσπίσουν θεσμικούς μηχανισμούς για τις εν λόγω αναθεωρήσεις. Προς υποστήριξη της εφαρμογής της Σύστασης, η Επιτροπή Ανταγωνισμού εκπόνησε τον Οδηγό Αξιολόγησης των Συνθηκών Ανταγωνισμού [[OECD Competition Assessment Toolkit](#)], που βοηθά τους Προσχωρήσαντες να εξαλείψουν τους φραγμούς στον ανταγωνισμό με τη χρήση μιας μεθόδου που εντοπίζει τους περιττούς περιορισμούς στη δραστηριότητα της αγοράς και αναπτύσσει εναλλακτικά, λιγότερο περιοριστικά μέτρα που παράλληλα επιτυγχάνουν τους στόχους πολιτικής των κυβερνήσεων. Το 2014, ο ΟΟΣΑ πραγματοποίησε μια επανεξέταση της εφαρμογής της Σύστασης του 2009 από τους Προσχωρήσαντες, η οποία έδειξε ότι η Σύσταση και ο σχετικός Οδηγός σημείωσαν σημαντική επιτυχία στην προώθηση διαδικασιών αξιολόγησης του ανταγωνισμού.

Σκεπτικό για την εκπόνηση της Σύστασης του 2019

Στο πλαίσιο της αναθεώρησης του καθορισμού προτύπων του ΟΟΣΑ, η οποία δρομολογήθηκε από το Γενικό Γραμματέα το 2016 για την ενίσχυση κι αναθεώρηση όλων των πράξεων του Οργανισμού, η Επιτροπή Ανταγωνισμού συμφώνησε να ενοποιήσει τις Συστάσεις του 1979 και του 2009 σε μία ενιαία πράξη. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή Ανταγωνισμού θεώρησε ότι η Σύσταση του 2009 ήταν πιο πλήρης και ενημερωμένη από εκείνη του 1979 και σημείωσε ότι, αν και δεν εστιάζει σε εξαιρέσεις τομέων από το δίκαιο ανταγωνισμού, οι μεθοδολογίες που προτείνει εξακολουθούν να είναι πρόσφορες για την εξέταση του αντίκτυπου τέτοιων εξαιρέσεων.

Υποστήριξη της εφαρμογής μέσω της Εργαλειοθήκης για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού

Η εφαρμογή της Σύστασης υποστηρίζεται από την Εργαλειοθήκη για την Αξιολόγηση των Συνθηκών Ανταγωνισμού ([Competition Assessment Toolkit](#)), που προτείνει επιλογές και ορθές πρακτικές για την εξάλειψη των εμποδίων στον ανταγωνισμό με βάση την εμπειρία των Προσχωρησάντων. Επιπλέον, ο ΟΟΣΑ συνεχίζει την ανάλυση αυτών των θεμάτων, διοργανώνοντας συζητήσεις, σεμινάρια και συνέδρια.

[Η σημασία για την Αντιμετώπιση και Ανάκαμψη από την πανδημία Covid-19]

Στα πλαίσια της τρέχουσας κρίσης του COVID-19, οι χώρες ενδέχεται να πρέπει να διασφαλίσουν τη διατήρηση της πρόσβασης των επιχειρήσεων σε επαρκή ρευστότητα και να εμποδίσουν το διπλό πλήγμα σε προσφορά και ζήτηση να οδηγήσει αποτελεσματικές εταιρείες σε έξοδο από την αγορά, διατηρώντας με αυτό τον τρόπο τη συνέχεια της οικονομικής δραστηριότητας κατά τη διάρκεια και μετά το τέλος της κρίσης του COVID-19. Αυτή η διασφάλιση μπορεί να λάβει τη μορφή ενισχύσεων, επιδοτήσεων, τραπεζικών εγγυήσεων ή άλλης κρατικής στήριξης. Εντούτοις, υπάρχει ο κίνδυνος, χωρίς προσεκτικό σχεδιασμό, η κρατική στήριξη να δημιουργήσει στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό και άνισους όρους μεταξύ των εταιρειών που λαμβάνουν κρατική ενίσχυση και των ανταγωνιστών τους που δεν τη λαμβάνουν. Σε αυτό το πλαίσιο, η Σύσταση μπορεί να βοηθήσει τις κυβερνήσεις να εντοπίσουν υπάρχουσες ή προτεινόμενες δημόσιες πολιτικές που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό και να τις αναθεωρήσουν, υιοθετώντας εναλλακτικές που προάγουν περισσότερο τον ανταγωνισμό.

Περισσότερες πληροφορίες στο:

- [OECD competition policy responses to COVID-19](#)

Περισσότερες πληροφορίες, στο:

<https://www.oecd.org/daf/competition/oecdrecommendationoncompetitionassessment.htm>.

Επικοινωνία: DAFCOMPAssistants@oecd.org.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,

Έχοντας υπόψη το Άρθρο 5 β) της Σύμβασης για τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης της 14ης Δεκεμβρίου 1960,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία που επιτεύχθηκε στη Σύνοδο του Συμβουλίου σε υπουργικό επίπεδο το 1997, σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί στον ανταγωνισμό είναι συχνά δαπανηροί και αναποτελεσματικοί ως προς την προώθηση του δημοσίου συμφέροντος και πρέπει να αποφεύγονται [C/MIN(97)10)],

Έχοντας υπόψη τις Συστάσεις του Συμβουλίου για την Πολιτική του Ανταγωνισμού και Εξαιρούμενους ή Ρυθμιζόμενους τομείς [[OECD/LEGAL/0181](#)] και για την Αξιολόγηση του Ανταγωνισμού [[OECD/LEGAL/0376](#)], τις οποίες η παρούσα Σύσταση αντικαθιστά,

Έχοντας υπόψη τη Σύσταση του Συμβουλίου για τη Ρυθμιστική Πολιτική και Διακυβέρνηση [C(2012)37], η οποία καλεί τις κυβερνήσεις να εξετάζουν τις προτάσεις για νέους, καθώς και για υπάρχοντες κανονισμούς, σε σχέση με τον ανταγωνισμό,

Αναγνωρίζοντας ότι ο ανταγωνισμός προάγει την αποτελεσματικότητα, διασφαλίζοντας ότι αγαθά και υπηρεσίες που προσφέρονται στους καταναλωτές ανταποκρίνονται περισσότερο στις προτιμήσεις των καταναλωτών, δημιουργώντας οφέλη όπως χαμηλότερες τιμές, βελτιωμένη ποιότητα, αυξημένη καινοτομία και υψηλότερη παραγωγικότητα,

Αναγνωρίζοντας ότι η υψηλότερη παραγωγικότητα είναι ουσιαστικός παράγοντας για την οικονομική ανάπτυξη και την αυξημένη απασχόληση,

Αναγνωρίζοντας ότι οι δημόσιες πολιτικές υπηρετούν πληθώρα εμπορικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικών στόχων, στόχων στον τομέα της υγείας και της ασφάλειας, καθώς και άλλους στόχους,

Αναγνωρίζοντας ότι, ενίοτε, οι δημόσιες πολιτικές περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό,

Αναγνωρίζοντας ότι τέτοιοι αδικαιολόγητοι περιορισμοί ενδέχεται να προκύψουν ακουσίως ακόμα και στην περίπτωση που οι εν λόγω δημόσιες πολιτικές δεν επικεντρώνονται στην οικονομική ρύθμιση και δεν αποσκοπούν στο να επηρεάσουν τις συνθήκες ανταγωνισμού με οποιονδήποτε τρόπο,

Αναγνωρίζοντας ότι οι δημόσιες πολιτικές που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό δύναται συχνά να μεταρρυθμίζονται κατά τρόπο που να προάγει τον ανταγωνισμό στην αγορά, επιτυγχάνοντας παράλληλα τους στόχους δημόσιας πολιτικής,

Αναγνωρίζοντας ότι η ρύθμιση και μεταρρύθμιση των κλάδων που υπόκεινται σε ρυθμίσεις συχνά απαιτούν λεπτομερή αξιολόγηση των πιθανών αποτελεσμάτων υπό το πρίσμα των συνθηκών ανταγωνισμού,

Αναγνωρίζοντας ότι, υπό όμοιες κατά τα λοιπά συνθήκες, δημόσιες πολιτικές λιγότερο επιζήμιες για τον ανταγωνισμό πρέπει να προτιμώνται έναντι εκείνων που είναι περισσότερο επιζήμιες, με την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνουν τους τεθέντες στόχους δημόσιας πολιτικής,

Διαπιστώνοντας ότι πολλές χώρες ήδη διενεργούν αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού, και

Διαπιστώνοντας ότι ο ΟΟΣΑ και ορισμένες χώρες μέλη του έχουν αναπτύξει εργαλείοι για την αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού,

I. ΣΥΜΦΩΝΕΙ ότι, για τους σκοπούς της παρούσας Σύστασης, χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι ορισμοί:

- Ο όρος «δημόσιες πολιτικές» αναφέρεται σε κανονισμούς, κανόνες ή νομοθεσία.
- «Περιορίζει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό» σημαίνει ότι οι περιορισμοί στον ανταγωνισμό που απαιτούνται για την επίτευξη των δημοσίων στόχων υπερβαίνουν το αναγκαίο, λαμβάνοντας υπόψη εφικτές εναλλακτικές και το κόστος τους.

- Ο όρος «παράγοντες της αγοράς» αναφέρεται σε επιχειρήσεις, άτομα ή κρατικές επιχειρήσεις που εμπλέκονται στην προμήθεια ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών.
- Ο όρος «φορείς ανταγωνισμού» αναφέρεται σε θεσμικά όργανα, περιλαμβανομένων εθνικών αρχών ανταγωνισμού, που είναι επιφορτισμένα με τη στήριξη, την προώθηση και την ενίσχυση του ανταγωνισμού στην αγορά.
- «Διαδικασίες 'ανταγωνισμού για την αγορά'» σημαίνει διαδικασίες μειοδοτικών διαγωνισμών για την παραχώρηση του δικαιώματος προμήθειας μιας συγκεκριμένης αγοράς ή για τη χρήση περιορισμένου δημόσιου πόρου για συγκεκριμένη χρονική περίοδο.
- «Αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού» σημαίνει την εξέταση των επιπτώσεων δημοσίων πολιτικών στον ανταγωνισμό, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης εναλλακτικών και λιγότερων αντι-ανταγωνιστικών πολιτικών. Οι αρχές που διέπουν την αξιολόγηση του ανταγωνισμού αφορούν όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης.

II. ΣΥΝΙΣΤΑ τα ακόλουθα στα κράτη μέλη και μη μέλη που έχουν προσχωρήσει στη Σύσταση (εφεξής οι «Προσχωρήσαντες»):

A. Εντοπισμός υφιστάμενων ή προτεινόμενων δημόσιων πολιτικών που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό

1. Οι κυβερνήσεις πρέπει να εισάγουν μια κατάλληλη διαδικασία για τον εντοπισμό των υφιστάμενων ή προτεινόμενων δημόσιων πολιτικών που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό και να αναπτύξουν συγκεκριμένα και διαφανή κριτήρια για τη διεξαγωγή αξιολόγησης των συνθηκών ανταγωνισμού, συμπεριλαμβανομένης της προετοιμασίας των μηχανισμών ελέγχου.
2. Κατά την διεξαγωγή αξιολόγησης των συνθηκών ανταγωνισμού, οι κυβερνήσεις πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε πολιτικές οι οποίες περιορίζουν:
  - i) Τον αριθμό ή το εύρος των παραγόντων της αγοράς,
  - ii) Τις ενέργειες στις οποίες δύνανται να προβαίνουν οι παράγοντες της αγοράς,
  - iii) Τα κίνητρα των παραγόντων της αγοράς, ώστε να συμπεριφέρονται κατά τρόπο ανταγωνιστικό,
  - iv) Τις επιλογές και πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στους καταναλωτές.
3. Οι κυβερνήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι το εύρος των εξαιρέσεων από το δίκαιο ανταγωνισμού δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου δημοσίου συμφέροντος και ότι οι εν λόγω εξαιρέσεις ερμηνεύονται στενά. Οι εξαιρέσεις πρέπει να εφαρμόζονται μόνο για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που είναι αναγκαίες για την επίτευξη του τεθέντος στόχου πολιτικής. Η αρχή αυτή συνεπάγεται επίσης ότι κάθε νέα εξαίρεση πρέπει να έχει περιορισμένη ισχύ, συνήθως με τη συμπερίληψη μιας ημερομηνίας λήξης, ώστε οποιαδήποτε εξαίρεση να μην παραμένει σε ισχύ όταν δεν είναι πλέον απαραίτητη για την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου πολιτικής.
4. Οι δημόσιες πολιτικές πρέπει να υπόκεινται σε αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού ακόμα και στην περίπτωση επιδίωξης του στόχου της προώθησης ανταγωνιστικών αποτελεσμάτων και κυρίως όταν:
  - i) Συστήνουν ή αναθεωρούν μια ρυθμιστική αρχή ή ένα ρυθμιστικό καθεστώς (π.χ. η αξιολόγηση θα μπορούσε να επιβεβαιώνει, μεταξύ άλλων, ότι η ρυθμιστική αρχή διαχωρίζεται δεόντως από το ρυθμιζόμενο κλάδο)
  - ii) Εισάγουν ένα πλαίσιο ρύθμισης της τιμής ή της εισόδου στην αγορά (π.χ. η αξιολόγηση θα μπορούσε να επιβεβαιώνει ότι δεν υπάρχουν λογικοί, λιγότερο αντι-ανταγωνιστικοί τρόποι παρέμβασης)

- iii) Αναδιρθρώνουν κατεστημένα μονοπώλια (π.χ. η αξιολόγηση θα μπορούσε να επιβεβαιώνει ότι τα διρθρωτικά μέτρα επιτυγχάνουν πράγματι τους στόχους που ευνοούν τον ανταγωνισμό)
- iv) Εισάγουν διαδικασίες 'ανταγωνισμού για την αγορά' (π.χ. η αξιολόγηση θα μπορούσε να επιβεβαιώνει ότι η διαδικασία μειοδοτικού διαγωνισμού παρέχει κίνητρα για αποτελεσματική λειτουργία προς όφελος των καταναλωτών)
- v) Παρέχουν εξαίρεση από το δίκαιο του ανταγωνισμού για οποιοδήποτε καθορισμένο στόχο (π.χ. η αξιολόγηση μπορεί να επιβεβαιώνει ότι οποιαδήποτε τέτοια εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του καθορισμένου στόχου πολιτικής).

B. Αναθεώρηση των δημόσιων πολιτικών που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό

1. Οι κυβερνήσεις πρέπει να εισάγουν μια κατάλληλη διαδικασία για αναθεώρηση των υφιστάμενων ή προτεινόμενων δημόσιων πολιτικών που περιορίζουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό και να αναπτύξουν συγκεκριμένα και διαφανή κριτήρια για την αξιολόγηση κατάλληλων εναλλακτικών.
2. Οι κυβερνήσεις πρέπει να υιοθετούν την εναλλακτική που προάγει περισσότερο τον ανταγωνισμό και είναι συνεπής με τους επιδιωκόμενους στόχους δημόσιας πολιτικής, λαμβάνοντας υπόψη τα οφέλη και το κόστος της εφαρμογής.

Γ. Θεσμικό πλαίσιο

1. Η αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού πρέπει να ενσωματώνεται στην αναθεώρηση των δημόσιων πολιτικών με τον αποδοτικότερο και αποτελεσματικότερο τρόπο, που θα συνάδει με τους θεσμικούς και δημοσιονομικούς περιορισμούς .
2. Οι Αρχές ανταγωνισμού ή τα στελέχη τους με τεχνογνωσία σχετική με τον ανταγωνισμό πρέπει να συμμετέχουν στη διαδικασία αξιολόγησης των συνθηκών ανταγωνισμού.
3. Η αξιολόγηση των συνθηκών ανταγωνισμού των προτεινόμενων δημοσίων πολιτικών πρέπει να ενσωματώνεται στο αρχικό στάδιο της διαδικασίας χάραξης πολιτικής.

III. ΚΑΛΕΙ το Γενικό Γραμματέα και τους Προσχωρήσαντες να διαδώσουν τη Σύσταση, ιδίως εντός της περί του ανταγωνισμού κοινότητας και άλλων συναφών κοινοτήτων.

IV. ΚΑΛΕΙ τους μη Προσχωρήσαντες να λάβουν δεόντως υπόψη και να προσχωρήσουν στη Σύσταση.

V. ΑΝΑΘΕΤΕΙ στην Επιτροπή Ανταγωνισμού:

α) Να λειτουργήσει ως φόρουμ για την ανταλλαγή εμπειριών στο πλαίσιο της παρούσας Σύστασης, β) Να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο το αργότερο εντός 5 ετών από την έκδοσή της και τουλάχιστον ανά δεκαετία εφεξής.

Σχετικά με τον ΟΟΣΑ

Ο ΟΟΣΑ αποτελεί ένα μοναδικό φόρουμ όπου οι κυβερνήσεις εργάζονται από κοινού για την αντιμετώπιση των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών προκλήσεων της παγκοσμιοποίησης. Ο ΟΟΣΑ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της προσπάθειας κατανόησης και παροχής βοήθειας στις κυβερνήσεις προκειμένου να ανταποκριθούν σε νέες εξελίξεις και ζητήματα, όπως η εταιρική διακυβέρνηση, η οικονομία της πληροφορίας και οι προκλήσεις που θέτει η γήρανση του πληθυσμού. Ο Οργανισμός παρέχει ένα πλαίσιο που επιτρέπει στις κυβερνήσεις να συγκρίνουν εμπειρίες πολιτικής, να αναζητούν απαντήσεις σε κοινά προβλήματα, να εντοπίζουν ορθές πρακτικές και να εργάζονται για το συντονισμό εγχώριων και διεθνών πολιτικών.

Οι χώρες μέλη του ΟΟΣΑ είναι: Αυστραλία, Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ελβετία, Ελλάδα, Εσθονία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιαπωνία, Ιρλανδία, Ισλανδία, Ισπανία, Ισραήλ, Ιταλία, Καναδάς, Κορέα, Κολομβία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μεξικό, Νέα Ζηλανδία, Νορβηγία, Ολλανδία, Ουγγαρία, Πολωνία, Πορτογαλία, Σλοβακία, Σλοβενία, Σουηδία, Τουρκία, Τσεχία, Φινλανδία και Χιλή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμμετέχει στις εργασίες του ΟΟΣΑ.

Νομικά Κείμενα του ΟΟΣΑ

Από τη δημιουργία του ΟΟΣΑ το 1961, έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιό του περίπου 450 ουσιαστικά νομικά κείμενα. Αυτά περιλαμβάνουν Πράξεις του ΟΟΣΑ (δηλ. Αποφάσεις και Συστάσεις του Συμβουλίου του ΟΟΣΑ σύμφωνα με τη Σύμβαση του ΟΟΣΑ) και άλλα νομικά κείμενα που διατυπώνονται στο πλαίσιο του Οργανισμού (π.χ. Δηλώσεις, διεθνείς συμφωνίες).

Όλα τα ουσιαστικά νομικά κείμενα του ΟΟΣΑ, είτε ισχύουν είτε κατηρημένα, περιλαμβάνονται στη διαδικτυακή Συλλογή των Νομικών Κειμένων του ΟΟΣΑ. Παρουσιάζονται διακρινόμενα σε πέντε κατηγορίες:

- **Αποφάσεις:** Νομικά κείμενα του ΟΟΣΑ που είναι νομικώς δεσμευτικά για όλα τα Μέλη εκτός από εκείνα που απέχουν κατά το χρόνο της υιοθέτησής τους. Μολονότι δεν αποτελούν διεθνείς συνθήκες, συνεπάγονται τις ίδιες νομικές υποχρεώσεις. Οι Προσχωρήσαντες είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν τις Αποφάσεις και να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή τους.
- **Συστάσεις:** Νομικά Κείμενα του ΟΟΣΑ που δεν είναι νομικώς δεσμευτικά αλλά η πρακτική επιβεβαιώνει τη μεγάλη ηθική ισχύ τους, καθώς εκφράζουν την πολιτική βούληση των Προσχηρηθεισών χωρών μελών, και αναμένεται ότι οι χώρες μέλη θα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την πλήρη εφαρμογή μιας Σύστασης. Έτσι, τα Μέλη που δε σκοπεύουν να εφαρμόσουν μια Σύσταση συνήθως απέχουν από την έκδοσή της, αν και κάτι τέτοιο δεν απαιτείται από νομική άποψη.
- **Δηλώσεις:** Νομικά Κείμενα του ΟΟΣΑ που συντάσσονται εντός του Οργανισμού, συνήθως από κάποιο επικουρικό όργανο, και είναι νομικώς μη δεσμευτικά. Συνήθως θέτουν γενικές αρχές ή μακροπρόθεσμους στόχους, έχουν επίσημο χαρακτήρα και υιοθετούνται σε Υπουργικές συνόδους του Συμβουλίου ή επιτροπών του Οργανισμού.
- **Διεθνείς Συμφωνίες:** Νομικά Κείμενα του ΟΟΣΑ που τίθενται υπό διαπραγμάτευση και συνάπτονται στο πλαίσιο του Οργανισμού. Είναι νομικώς δεσμευτικά για τα Μέρη.
- **Διακανονισμός, Αμοιβαία Κατανόηση και Λοιπά:** διάφορα ad hoc ουσιαστικά νομικά κείμενα έχουν αναπτυχθεί εντός του Οργανισμού όλα αυτά τα χρόνια, όπως ο Διακανονισμός για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης, η Διεθνής Συμφωνία για τις Θαλάσσιες Μεταφορές και οι Συστάσεις της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας του ΟΟΣΑ.